

Kommunerne i Aarenes Løb, for Desinfektion repræsenterer ikke Smaastillinger — dette her bliver ikke saa meget, men det er i øvrigt overmaade meget i det hele. Jeg kan imidlertid ikke lade den Fortolkning staa, paa hvilken det ærede Medlem støtter sine Tvivl. Det er jo klart, at i §§ 25 og 26 i Loven af 30te Marts 1892 er Hovedreglen Halvdelen, naar undtages de Tilfælde, der omhandles i § 26, sidste Stykke, der henviser til de i § 2, sidste Stykke, omhandlede Udgifter. Men § 2 taler om de Tilfælde, hvor de kommunale Bestyrelser anse det for ønskeligt, at Patienter, der lide af andre smittomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, skulle indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse; saa blive Udgifterne at dele paa den i § 26 angivne Maade. Det er altsaa for dem, der ligge til vederlagsfri Behandling, og enhver kommunal Mand ved, at den store Behagelighed, der støtter de mange Epidemihuse, er den vederlagsfri Behandling, saa tager nemlig Staten de tre Fjerdedele af Udgiften. Men dette gælder ikke for dem, der ikke ere under vederlagsfri Behandling, og det vil vare længe, inden vi saa Tuberkulose til vederlagsfri Behandling. Komme vi en Gang dertil, er Sagen ganske simpel, saa bliver det de tre Fjerdedele, men saa længe vi ikke ere komne dertil, maa vi følge Hovedreglen, nemlig at Staten bærer Halvdelen.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Underændringsforslag til Udvalgets Forslag af et Mindretal (E. Christiansen og S. Hage), (se Tillæg B.)

forkastedes med 49 Stemmer mod 19.

Udvalgets Ændringsforslag (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Testamentseksekutorer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

S. Bojesen: Jeg havde naturligvis gerne ønsket ved et saa særlig juridisk Spørgsmaal som dette, at vore Jurister først havde villet udtale sig, men paa den anden Side er det jo ogsaa et ganske praktisk Spørgsmaal. Viist er det i hvert Fald, at man i Tidens Løb erfarer ikke saa lidt praktisk om Eksekutorer og Boers Behandling. At se denne Sag fra to Sider, altsaa i dette Tilfælde fra et Lægmandsstandpunkt, kunde maaste dog gøre lidt Gavn. Det er i alt Fald ret givet, at det gaar ikke saa sjælden saaledes med Boers Behandling, at man bagefter kan sige med det gamle Ord, at af Skade bliver man klog, men sjælden rig. Det foreliggende Lovforslag holder sig inden for de almindelige Grænser, i alt Fald ser man, at der egentlig ikke er tænkt paa store Boer, de saakaldte Millionboer, der jo have en vis, for ikke at sige den største Interesse, ligejom de ogsaa indeholde de største Fristelser til ikke at omgaa dem paa den fuldstændig rette og betryggende Maade. Jeg vil gerne fremsætte et Par Bemærkninger til Lovforslaget, idet jeg særlig tager Hensyn til saadanne store Boers Behandling. Jeg har tilfældig i min Praksis gjort Bekendtskab med et Par saadanne Boer; det ene drejede sig om et Par Millioner, og Behandlingen stod paa i 14 Aar. Det var for øvrigt med Arvingernes Billigelse, at det trak saa længe ud, thi det var til deres egen Fordel, for at undgaa et meget hurtigt Salg og det dermed følgende Prisfald og Tab. Der var to Eksekutorer, og da Boet var færdigt, fik Eksekutorerne for deres Ulejlighed i de 14 Aar en Sølvbatte, en Te-potte og nogle Kopper, og da de gjorde en lille Fordring paa at faa Eksekutorsalær, mente de andre Arvinger, at det egentlig var betalt med den nævnte Gave. Der faldt altsaa ikke noget videre af. Det kan man kalde en ganske overordentlig billig og højt hæderlig Behandling af et Bo — maaste nok lidt vel billig, set fra et almindeligt Standpunkt. Det andet Bo faldt ikke ud ganske paa samme Vis, idet det gav Eksekutorerne ret betydelige Beløb — jeg skal ikke kunne opgive Størrelsen —, men det var ret mange Nuller, der stulde sættes til Tallet; det vil maaste komme nøjagtigere frem en Gang ved Lejlighed. Det foreliggende Forslag gaar jo ud paa under den mere og mere tiltagende Brug af executores testamenti i Stedet for Skiftebehandling, at sikre en virkelig betryggende og paalidelig Behandling af Boerne fra Eksekutorernes Side. Regeringen har det ganske viist i sin Haand at